

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1355/06
05.04.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Stanojevića, predsednika veća, Zvezdane Lutovac, Mihaila Rulića, Jasminke Stanojević i Milomira Nikolića, članova veća, u pravnoj stvari tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, adv., protiv tuženog "BB", radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužilje, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.10044/05 od 29.12.2005. godine, u sednici veća održanoj 5.4.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.10044/05 od 29.12.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Lazarevcu P.763/04 od 27.6.2005. godine, stavom prvim izreke odbijen je u celosti tužbeni zahtev tužilje kojim je tražila da tuženi plati na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog umanjavanja opšte životne aktivnosti iznos od 400.000,00 dinara, na ime naknade za pretrpljene fizičke bolove iznos od 200.000,00 dinara, na ime naknade za pretrpljene duševne bolove zbog straha iznos od 150.000,00 dinara i na ime naknade za pretrpljene duševne bolove zbog naruženosti iznos od 100.000,00 dinara, ukupno 850.000,00 dinara sa zakonskom kamatom na ovaj iznos počev od dana donošenja presude do konačne isplate. Stavom drugim izreke odbijen je tužbeni zahtev tužilje da se obaveže tuženi da joj na ime naknade pretrpljene materijalne štete (troškova kupovine ortopedskih pomagala) isplati iznos od 53.600,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom na ovaj iznos počev od 29.10.2003. godine do isplate, a stavom trećim odlučeno je da svaka strana snosi svoje troškove parničnog postupka.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž.10044/05 od 29.12.2005. godine odbijena je kao neosnovana žalba tužilje i potvrđena navedena prvostepena presuda.

Protiv pravnosnažne drugostepene presude tužilja je izjavila reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu čl.399. u vezi sa čl.491. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija tužilje nije osnovana.

U toku postupka nije učinjena bitna povreda parničnog postupka iz čl.361. st.2. tač.9. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a ni povreda iz čl.361. st.2. tač.12. ZPP na koju se u reviziji ukazuje, jer pobijana presuda sadrži jasne razloge o odlučnim činjenicama utvrđenim saglasno stanju u spisima i izvedenim dokazima.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, u saobraćajnoj nezgodi koja se dogodila dana 23.10.2003. godine na području SO GG u selu VV učestvovala su vozila marke "Skania" i putničko vozilo marke "Mercedes" kojim je upravljao sada pok. PP, suprug tužilje. Do saobraćajne nezgode došlo je propustom vozača PP. Putničko vozilo marke "Mercedes" bilo je osigurano kod tuženog, a saputnik u vozilu bila je tužilja koja je tom prilikom zadobila mnogobrojne teške telesne povrede. Predmetno vozilo kupljeno je od strane PP dana 8.10.1996. godine zaključenjem ugovora o komercijalnoj prodaji br.36/96, a za vreme trajanja bračne zajednice između tužilje i njenog sada pok. supruga. U polisi o osiguranju putničkog vozila marke "Mercedes" kao osiguranik ugovor je zaključio PP.

Na utvrđeno činjenično stanje, nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo i odbili tužbeni zahtev tužilje.

Prema odredbi čl. 85. st.1. tač.1. Zakona o osiguranju imovine i lica pravo na naknadu štete nemaju vlasnik odnosno korisnik, suvlasnik i drugi imalac motornih vozila čijom je upotrebom pričinjena šteta, bez obzira da li je upravljao vozilom u momentu nastanka štete. U konkretnom slučaju automobil marke "Mercedes" stečen je na osnovu pravnog posla - ugovora o kupoprodaji vozila u kome je kao kupac označen suprug tužilje, sada pok. PP i koji je kao osiguranik zaključio ugovor o osiguranju predmetnog vozila sa tuženim. Predmetno vozilo predstavlja zajedničku imovinu tužilje i njenog pok. supruga u smislu čl.321. ZBPO. Odredbama čl.13. Zakona o osnovama svojinsko pravnih odnosa propisano je da više lica ima pravo susvojine na nepodeljenoj stvari kada je deo svakog od njih određen srazmerno prema celini (idealni deo). Suvlasništvo u smislu čl. 85. Zakona o osiguranju imovine i lica treba tumačiti šire kada se radi o zajedničkoj imovini bračnih drugova jer tu nastaje kasnije susvojina kada se izvrši deoba zajedničke imovine. Zbog toga je pravilna ocena nižestepenih sudova da je tužilja suvlasnik na kolima, na kojima kao zajedničkoj imovini ima određeni suvlasnički udeo koji nije opredeljen. Shodno tome,

....., tužilja nema pravo na naknadu štete u smislu čl.85. st.1. Zakona o osiguranju imovine i lica.

Revizijskim navodima da u postupku nije utvrđeno ko je vlasnik vozila, osporava se činjenično stanje, što ne može biti revizijski razlog u smislu čl.398. st.2. ZPP.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud je na osnovu čl.405. st.1. ZPP, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća – sudija

Nikola Stanojević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dm